

[Povl Brøndsted]

jeg har forstået det helt klart sådan, at vi nu forhøjer rådighedsbeløbet sådan, at bøger med indtil tre forfattere kommer med, og jeg har også forstået det sådan, at de fleste af de 6,7 mill. kr., der er sat af – det er jo mange penge i vore tider – netop går til denne gruppe af flerforfatterbøger. Det hilser jeg med megen glæde, for det har været en urimelighed og lidt af et påskud, vil jeg også sige, fra tidligere kulturministres side, at vi ikke kunne finde ud af, hvordan de skulle klares, og derfor fik de ingenting.

Jeg mener også, at det er rigtigt, at vi forhøjer oversætterbeløbet, for det er nu en vej, ad hvilken der kommer utrolig megen fin litteratur ind i de danske biblioteker, og det er jo en litteratur, der er læst utrolig meget, og havde vi ikke disse gode oversættelser – sprogligt ofte meget fine oversættelser – var der en stor del af den danske befolkning, der var afskåret fra at komme i forbindelse med udenlandsk litteratur, fordi man ikke kunne læse originalsproget.

Selvfølgelig ville vi gerne være gået længere, og den, der kan vise, hvor vi kan finde de 25 mill. kr., skal da kun gøre det, så skal vi i hvert fald støtte, at det sættes op, men hvor vil hr. Qvist Jørgensen hente de resterende millioner til det?

Nu er vi på vej, nu får vi taget fat, vi får begyndt, og vi er altså fra venstres side virkelig glade for, at vi er kommet dertil.

Birthe Hansen (SF):

Vi tror, der er andre end SFs medlemmer af kulturudvalget, der er blevet skuffet, da de så dette lovforslag. En hel del forfattere, komponister og andre, hvis værker er repræsenteret på bibliotekerne, har set frem til endelig at få biblioteksafgift på lige fod med ophavsmænd, der er eneophavsmænd til et værk i bogform. Her har oversættere ventet på at få en fast afgift pr. eksemplar af deres oversættelser i folkebibliotekerne, og hvad får de så? Nogle krummer, som de kan trøste sig med, indtil kulturministeren har fået forhandlet sig til rette om det, der i bemærkningerne hedder »en styring og begrænsning af afgifterne«.

Når forfattere til værker med mere end én forfatter hidtil ikke har kunnet få biblioteksafgift, har årsagen været teknisk. Vi accepterede fra de fleste partiers side kun med be-

klagelse, at det måtte være sådan, indtil man fandt frem til en anden registreringsform. Det lå i luften, at biblioteksafgiften ved revisionstidspunktets indtræden skulle ændres til en ophavsretlig afgift omfattende alle ophavsmænd, og at de tekniske problemer samtidig skulle være løst.

Nu var den ophavsretlige biblioteksafgift jo et meget stærkt udtalt ønske fra forfatterne, da vi sidst talte om biblioteksafgiftslov, og det var en aftale, at den kommende lovrevision skulle omfatte den ophavsretlige afgift. Hvorfor er det faldet til jorden? Der har allerede længe foreligget en betænkning om ophavsretlig biblioteksafgift, og der ligger også ifølge bemærkningerne til dette forslag hørings svar fra foreninger og organisationer på denne betænkning.

Det, vi har her i dag, er hverken fugl eller fisk, for selv om der måske endnu ikke kunne konstrueres en afgift hvilende på ophavsret, kunne der have været konstrueret en ordentlig overgangsordning. De tekniske problemer er løst så vidt, at op til tre forfattere til et værk ville kunne få del i biblioteksafgiften. Andre ophavsmænd som komponister o.lign. ville også kunne komme i betragtning, og der foreligger derudover en betænkning om ophavsretlig biblioteksafgift, men disse kendsgerninger har øjensynlig ikke gjort indtryk på kulturministeren. De afspejles i hvert fald kun i bemærkningerne, og de har ikke indflydelse på lovforslagets udformning. Det er faktisk for dårligt, og det er temmelig strengt over for alle de mennesker, som altså stadig ikke skal have lovfæstet ret til biblioteksafgift.

Ministerens problem med biblioteksafgiften er, at den vokser – det tyder i hvert fald bemærkninger om overvejelserne om styring og begrænsning af afgifterne på – men det kan jo ikke være kommet bag på ministeren, at biblioteksafgiften er en automatisk afgift, som vokser med antallet af forfattere, hvis værker bruges i bibliotekerne, og som selvfølgelig ville vokse yderligere, hvis de andre ophavsmænd var kommet ind.

Havde det ikke været muligt at sætte de overvejelser, som vel bl.a. er nogle samtaler med partier og regeringsmedlemmer, i gang for længe siden, så folkettinget i dag havde fået præsenteret et færdigt lovforslag og ikke noget, der vistnok forestiller en overgangsordning, som der tilmed ikke skal være nogen